

dringer. Danmark får med dét også indflydelse på de beslutninger, som vi under alle omstændigheder er påvirkede af.

For det tredje: Deltagelsen i den fælles valuta sikrer de bedste rammer for dansk økonomi og beskæftigelse, og det vil være en klar videreførelse af den økonomiske/politiske strategi, der har skabt en af de stærkeste og bedst fungerende økonomier i Europa.

Jeg er glad for og stolt af, at Danmark klarer sig godt, og at vi som et åbent og engageret folk og land kan være med til at forme fremtiden i et stabilt, fredeligt og samarbejdende Europa. Jeg er glad for, at vi kan deltage på lige fod med vores samarbejdspartnere; det er faktisk nyt i Europas historie.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Der er en fælles valuta i Europa. Spørgsmålet er ikke, om der skal være en fælles valuta; den er der. Spørgsmålet er, om Danmark skal være med. Euroen er en realitet, den eksisterer, hvad enten Danmark siger ja eller nej for sit eget vedkommende.

Jeg kan ikke lade være med at føje til uden for, hvad jeg egentlig havde skrevet ned på forhånd, at jeg jo ser, at fru Pia Kjærsgaard optræder som forsvarer for vor stærke krone. Det er en stærk valuta, vi har, heldigvis, men den er stadig væk sårbar, som økonomiministeren udtrykte det. Samtidig må man jo sige, at fru Pia Kjærsgaard jo i hvert fald ikke har bidraget til at gøre den stærk. I 11 år som medlem af Fremskridtspartiet her i salen var fru Pia Kjærsgaard og Fremskridtspartiet altid en del af problemet, aldrig en del af en løsning, og det gentager sig jo nu i Dansk Folkeparti. Så jeg synes ikke, at fru Pia Kjærsgaard med rette kan tage æren af, at Danmark har en stærk valuta. Den er skabt på hårdt arbejde af skiftende regeringer igennem 1980'erne og 1990'erne og er i disse år jo blevet en valuta, som virkelig klarer sig godt, men som stadig væk er sårbar.

Det er mit udgangspunkt, at Danmark hører naturligt hjemme i det europæiske samarbejde. Vi har deltaget aktivt, siden vi blev medlem i 1973. Vi har været med til at præge også den europæiske udvikling med danske værdier i en periode med store forandringer og store omvæltninger. Gode danske synspunkter har fundet vej ind i EU-samarbejdet. Det gælder til eksempel en del af de forbedringer, som trådte i kraft med Amsterdamtraktaten, f.eks. om miljø og åbenhed. Men det gælder også og især be-

slutningen om at udvide EU med de nye demokratier i Central- og Østeuropa. Lige fra starten har Danmark været centralt placeret i udvidelsen.

Det startede under det danske formandskab i 1993, i juni 1993, hvor man vedtog de såkaldte København-kriterier, som fortsat er pejlemærkerne for nye medlemmer. København-kriterierne er indgangsbilletten til at kunne søge om medlemskab i Den Europæiske Union.

Dengang besluttede EU principielt at være en åben organisation, som alle europæiske lande kunne blive medlemmer af, hvis de opfyldte visse fundamentale betingelser om at have en markedsøkonomi og om at være et demokrati, en retsstat, der også respekterer nationale mindretal. Det er indholdet af København-kriterierne skabt her i København, som den dag i dag er den afgørende prøvesten for, om man kan blive medlem af EU.

Beslutningerne i 1997 i Luxembourg og beslutningerne i Helsingfors i 1999 bar også vores præg. Danmark fik her gennemført det, som vi hele tiden gerne har villet, nemlig at EU skulle optage forhandlinger med samtlige de central- og østeuropæiske lande på lige fod. Det skal ikke være os – de 15 – der bestemmer, hvilke og i hvilken rækkefølge andre lande skal være medlemmer hos os; det bestemmes ved forhandlingsbordet. Afgørende er, hvor langt og hvor godt de pågældende lande er kommet i deres egen politiske og økonomiske reformproces.

Det er en sejr for danske synspunkter og nok et af de områder, hvor vi har været i stand til at præge den europæiske diskussion mest. Vi skal fortsat være med til at præge udviklingen hen imod det, som er målet, nemlig et åbent og helt Europa.

Europa gennemgår store ændringer i disse år. Den kolde krig er ophørt. Globaliseringen og den teknologiske udvikling har inden for et tiår forandret Europa, og det europæiske samarbejde udvikler sig dynamisk. EU står over for sin hidtil største udfordring, nemlig at skabe et helt og udelt Europa til gavn for de nye medlemslande, men jo også til gavn for et land som Danmark. For et land som Danmark betyder udvidelsen øget stabilitet og øget sikkerhed.

Udvidelsen er det centrale tema, men står ikke alene. Der er en omfattende dagsorden for det europæiske samarbejde. EU-medlemskabet indebærer, at også de central- og østeuropæiske lande deltager i samarbejdet om den fælles va-